

Ismo Henttonen

Veitsellä viehättäväksi. Hurja muodonmuutos, Nelonen to klo 19.05.

Viiltävää todellisuutta

HURJA MUODONMUUTOS on erään evoluutiokehityksen päätepiste. Ohjelma julistaa hienovaraisesti kuin herätysliike, että ongelmat voi ratkaista ulkonäköä korjailemalla. Entisestä elämästä jää korvan taakse vain pari pientä viiltoa.

KOHINAA

Palstalla annetaan vinkkejä kiinnostavista ja ajankohtaisista tv-ohjelmista.

Lopputulokset näyttävät luonnottomalta, vaikka kirurginveistä heiluttavat Amerikan huiput. Viihdeteollisuudessa mittatilauskasvoille on kuitenkin yhä enemmän kysyntää, sillä *Melrose Place* kaltaisissa masatuotannoissa on loputtomasti tilaa psykobarbeille.

Hurja muodonmuutos maksaa kaudenleikkauksia ihmisille, joilla ei ole niihin varaa. Sen jälkeen onnesta hihkuvat muuttujat jätetään painovoiman armoille. Mitä tapahtuu, kun uudet poskipäät alkavat valua paikoiltaan?

Timo Luhtanen

Hurja muodonmuutos, Nelonen to klo 19.05
Melrose Place, Subtv su klo 16.50

Hannes Heikura/HS

Ydinvoimaa vastustettiin Helsingissä vuonna 2002. Suomi ja Tshernobyl-sade, TV 1 ma klo 17.10.

TULI SADE RANKKA. Suurin osa Tshernobylin onnettomuuden laskeumasta jäi ydinvoimalan lähialueille, mutta ilmapilvet ja sadepilvet toivat Suomeenkin kymmeniä radioaktiivisia aineita.

Ydinvoimaonnettomuuksilla ei ole selkeää päätepistettä. Lasten ja nuorten leukemiat ja kilpirauhassyövät ovat lisääntyneet selvästi onnettomuuden lähialueilla Ukrainassa, Venäjällä ja Valko-Venäjällä.

Suomessa onnettomuus lisää Säteilyturvakeskuksen laskelmien mukaan 80 vuoden aikana syöpäkuolemia noin viidelläsadalla.

Suomi ja Tshernobyl-sade, TV1 to klo 17.10

Ludmila ja Anatoli, TV2 ma klo 22.05

Ydinteknologian musta pörssi TV1 ke klo 19.05

KOLME DESIÄ DIESELIÄ. Ruotsalainen ympäristöasian-tuntija Stefan Edman on laskenut, että tavallinen aamiaisen tekee noin 36 000 kilometrin matkan ennen kuin päätyy pöytäamme. Siksi jokainen meistä kuluttaa noin kolme desilitraa naftaa aamiaiseksi.

Melitan mukana: Stefan Edman, FST ke klo 20.20

WHITE TRASH on nimitys, jota Yhdysvalloissa käytettiin alun perin valkoisesta köyhälistöstä. Nykyisin termillä viitataan laajemmin myös mauttomuuksiin ja halpahintaiseen opportunismiin.

Millainen voisi olla ilmiön suomalainen vastine?

Baari, Subtv ma-pe klo 22.00

Heikot signaalit ja vahvemmat naiset

Kevään uutuuskirjoissa pohditaan ajan merkkejä ja sukupuolten keskinäistä solidaarisuutta.

HEIKOT SIGNAALIT terminä ei ole mikään uusi juttu, mutta se on noussut merkittäväksi ilmiöksi, kun lähdetään etsimään yritykselle mahdollisia uhkia tai uusia mahdollisuuksia. Joskus niitä on myös vaikea huomata muiden signaalien keskeltä.

Kokeneen yritysjohdajan, nykyisin liikkeenjohdon konsulttina toimivan Sissi Silvanin teos *Valppaus on valttia* on avartava teos siitä, miten yritysten avainhenkilöillä on mahdollisuus havaita ja metsästä heikot signaalit mahdollisimman nopeasti. Pienet ajan merkit voivat paljastaa myös uhkia yrityksen olemassaololle.

Silvanin mukaan yrityksen menestykselle tärkeitä signaaleja on kahta lajia: pakollinen saalis, joka estää aseman menettämisen ja erikoissaalis, jonka avulla juostaan kilpailijoista ohi.

– Pakollinen saalis on heikko signaali, jonka huomaaminen ja merkityksen oivaltaminen on ihan välttämätöntä. Muuten bisnekselle voi käydä köpelösti viimeistään ylihuomenna, kirjoittaa Silvan.

Muoti-ilmiön saalistaminen kiinnostaa myös suurien yritysten johtajia. Kirjassa signaalien metsästämisestä kertovat muun muassa Finnairin strategijohdaja Eero Ahola, HOK-Elannon varatoimitusjohtaja Matti Niemi ja Tikkurila Paintsin markkinointiviestintäpäällikkö Riitta Eskelinen.

Silvanin ohje heikkojen signaalien havaitsemiseen on yksinkertainen: kysy ja kuuntele, mutta tärkein vauhdin antaja on oma asenteesi.

ASENNETTA ja verkostoitumista tarvitsevat erityisesti liikemaailman naiset. Yhdysvaltain entinen ulkoministeri Madeleine Albright

puuskahti kerran, että "helvetissä on erityinen paikka naisille, jotka eivät auta toisiaan".

Lausahdus innoitti ruotsalaisia toimittaja-kirjailijaa Liza Marklundia ja pankkikouluttajaa Lotta Snickareä pureutumaan 2000-luvun tasa-arvotodellisuuteen. Ilmestyessään kirja nosti ison porun Ruotsissa. Kirjassaan Marklund ja Snickare teilaavat muun muassa ruotsalaisten itsetyytyväisen käsityksen siitä, että maa on onnistunut lainsäädännöllä luomaan maailman tasa-arvoisimman yhteiskunnan.

Arkielämässä naiset ohjautuvat yhä vanhojen roolimallien mukaisiin ammatteihin ja käyttäytymismalleihin.

Kirjan alkuosa pohtii ruotsalaistytöjen ja -poikien kasvatuseroja, loppu jakaa neuvoja työelämässä pärjäämiseen ja ylisuorittamisen välttämiseen.

Tekijäin mukaan kirja perustuu heidän omiin kokemuksiinsa työelämässä. Pomoina ollessaan he molemmat astuivat miesten asettamaan ansaan; olivat ylikiitollisia saamastaan luottamuksesta ja yrittivät käyttäytyä kuten arvelivat miesjohtajien vastaavissa tilanteissa tekevän. Seurauksena oli riittämättömyyden tunnetta ja uupumusta.

Kirjoittajat pohtivat, miksi naisten on työelämässä niin vaikea tukea toisiaan. Miehet pystyvät saamaan vastaavissa tilanteissa ammatillista tukea työkaveriporukoiltaan, naisilla verkostot ovat enemmän lasten ja perhe-elämän ympärille syntyneitä.

Marklundin ja Snickaren mielestä naiset tarvitsevatkin avukseen miinakarttaa, selvittääkseen työelämän näkymättömistä ansoista.

– Älä vaikene jos kärsit vääryyttä, vaadi ansiosi mukaan, luota omaan tapasi toimia.

Kirjan pärjäämisneuvot eivät ole erityisen uusia, mutta teksti on hauskaa ja terävää.

Marja Welin

”Älä vaikene jos kärsit vääryyttä, vaadi ansiosi mukaan, luota omaan tapasi toimia.”

Lisa Marklund ja Lotta Snickare